

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 809 τῆς 1ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1970

Διοικητικαὶ Πράξεις καὶ Γνωστοποιήσεις

Ἀριθμὸς 527

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1960 ΕΩΣ 1969

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 (2) (στ)

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνασκοῦν τὰς εἰς αὐτὸ ἀνατιθεμένας ἐξουσίας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 (2) (στ) τῶν περὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας Νόμων τοῦ 1960 ἕως 1969, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

10 τοῦ 1960
25 τοῦ 1961
35 τοῦ 1966
49 τοῦ 1969.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Προξενικῶν Τελῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1970.

2. Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς—

«Προξενικός Λειτουργός» σημαίνει τὸ ἀρμόδιον μέλος τῆς Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας, τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν δεόντως ἐξουσιοδοτημένον διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

«Τέλη» σημαίνει τὰ ἐν τῷ Πίνακι τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἀναγραφόμενα τέλη.

3. Δέον νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ εἰσπράττωνται ὑπὸ παντὸς Προξενικοῦ Λειτουργοῦ διὰ τὰς ἐναντι ἐκάστου στοιχείου τῶν τελῶν τούτων διαλαμβανομένας ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ τοῦ Πίνακος ὑπηρεσίας τὰ τέλη τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ Δευτέρᾳ Στήλῃ τοῦ ρηθέντος Πίνακος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 4.

4.—(1) Ἡ Δευτέρα Στήλη τοῦ Πίνακος Τελῶν ὑποδιαιρεῖται εἰς στήλην Α καὶ Β.

(2) Ἡ στήλη Α ἐφαρμόζεται εἰς τὰς Προξενικὰς Περιφέρειας τῶν κάτωθι χωρῶν :

Ἑλλάδος

Τουρκίας

Χωρῶν Ἀνατολικῆς Εὐρώπης

Ἰσπανίας

Πορτογαλλίας

Χωρῶν Ἀφρικῆς

Χωρῶν Ἀσίας

Χωρῶν Νοτίου Ἀμερικῆς

} ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ
(3) ἀναφερομένων

(3) Ἡ στήλη Β ἐφαρμόζεται εἰς τὰς Προξενικὰς Περιφερείας τῶν κάτωθι χωρῶν :

Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς

Ἡνωμένου Βασιλείου

Γαλλίας

Γερμανίας

Ἀυστραλίας

Ἰαπωνίας

Νοτίου Ἀφρικῆς

Καναδᾶ

Χωρῶν Δυτικῆς Εὐρώπης ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένων.

5. Τὰ τέλη δέον νὰ καταβάλλωνται πρὸς τὸν Προξενικὸν Λειτουργ- γὸν εἰς νόμισμα τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἐν κυκλοφορίᾳ νόμιμον νόμισμα τῆς χώρας ἐν τῇ ᾗ γίνεται ἡ πληρωμὴ. Πρὸς τοῦτο τὸ ἰσοτιμὸν τῶν τελῶν τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ Πίνακι δέον νὰ λογίζηται θάσει τῆς ἐπισημῆς τιμῆς τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παροχῆς τῆς ὑπηρεσίας, οἰαδή- ποτε τῶν δύο ἡμερομηνιῶν προηγείται τῆς ἄλλης.

6. Ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ Κανο- νισμῷ τούτῳ καὶ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 7 πάντα τὰ τέλη δέον νὰ προκαταβάλλωνται. Ἄρνησις παροχῆς ὑπηρεσιῶν λόγω ἐλλείψεως χρημάτων εἰς πλοιάρχους σκαφῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Δημοκρατίας δὲν ἐπιτρέπεται. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις θὰ ζητήται καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων τελῶν μεταγενεστέρως, συμφῶ- νως ὀδηγιῶν ἐκδοθησομένων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ- γοῦ Ἐξωτερικῶν.

7.—(1) Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς διαρκείας οἰασδήποτε παρα- στάσεως ἐκτὸς τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος ἢ τῆς κατοικίας τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν τέλη εἶναι καταβλητέα δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δέον νὰ λογίξη καὶ τὸν χρόνον τὸν δαπανηθέντα διὰ τὴν μετάβασιν ἐκ λογικοῦ τινος σημείου ἐκκινήσεως μέχρι τοῦ τόπου εἰς ὃν λαμβάνει χώραν ἢ παράστασις ὡς καὶ τὸν χρόνον τὸν δαπανηθέντα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τοῦ τόπου τῆς παραστάσεως μέχρι λογικοῦ τινος τέρματος.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν τελῶν διὰ παραστάσεις τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ ἐπακριβῶς ἐκ τῶν προ- τέρων ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν τελῶν ὑπ' ἀριθμὸν στοιχείου 48—51 καὶ 57, τὰ ὁποῖα βασίζονται ἐπὶ ποσοστοῦ τῶν ὑπὸ διαχείρισιν χρη- μάτων, ὁ αἰτητῆς δέον, προτοῦ τῷ παρασχεθῇ ἡ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν αἰτεῖται, νὰ δηλώσῃ ὅτι συμφωνεῖ ὅπως καταβάλλῃ τὸ οἰκτεῖον τέλος.

8. Οἰαδήποτε μεταφορικὰ ἢ ἄλλα ἔξοδα ἀναγκαίως γενόμενα ἐν τῇ ἐκτελέσει αἰτηθείσης τινὸς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν τέλη εἶναι εἰσπρακτέα δέον νὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουρ- γοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ τέλους. Ὁ Προξενικὸς Λει- τουργὸς δὲν δύναται νὰ εἰσπράττῃ ἔξοδα μεταφορᾶς διὰ παραστάσεις ἐντὸς τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος ἢ τῆς Προξενικῆς κατοικίας.

9.—(1) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς παραχωρεῖται εἰδικὴ ἐξαίρεσις θάσει νόμου ἢ συνθήκης τινὸς ἢ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίστανται συμβάσεις ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἄλλης τινὸς χώρας ρυθμίζουσαι

τά της καταβολής τῶν τοιούτων τελῶν, ἢ καταβολή τελῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν τούτων δέον νὰ διέπται ὑπὸ τῶν προνοιῶν τῶν οἰκείων νόμων, συνθηκῶν ἢ συμβάσεων.

(2) Ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δύναται νὰ παραιτηθῆ τῆς ἀξιώσεως διὰ καταβολὴν τελῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν παρόντων Κανονισμῶν εἰς τινὰς τῶν ἑξῆς περιπτώσεων :

- (α) εἰς περιπτώσεις πολιτῶν τῆς Δημοκρατίας λόγω ἀποδεδειγμένης παντελοῦς ἀπορίας·
- (β) εἰς περιπτώσεις λειτουργῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας ἀναφορικῶς πρὸς ζητήματα σχετιζόμενα μὲ τὰ ἐπίσημα αὐτῶν καθήκοντα· καὶ
- (γ) εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς λόγοι διεθνοῦς ἀθροφροσύνης ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

10. Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐγκαταλείπεται ἡ καταβολὴ τελῶν δὲν θὰ χρησιμοποιοῦνται ἔνσημα, καὶ ἐὰν τὸ τέλος δέον νὰ ἐμφανηται ἐπὶ ἐγγράφου τινός, ὁ Προξενικός Λειτουργὸς θὰ προσθέσῃ τὴν λέξιν «ΑΤΕΛΩΣ» πλησίον τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου. Ἡ χορηγούμενη ἀτέλεια δέον νὰ καταχωρίζηται εἰς τὸ Ταμεῖον Προξενικῶν Τελῶν καὶ δι' ἐκάστην παρεχομένην ἀτέλειαν ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον ὅπως ἀποστέλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἔκθεσιν εἰς διπλοῦν.

11. Ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον ὅπως παρέχῃ ἔκπτωσιν 50% δι' ὑπηρεσίας παρεχομένης πρὸς Κυπρίους φοιτητάς, νοουμένου ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι αὗται σχετίζονται πρὸς τὰς σπουδὰς των καὶ οὐχὶ δι' ὑποθέσεις ἰδιωτικῆς φύσεως.

12. Ἐπὶ τῇ εἰσπράξει εἰς νόμισμα τῆς οἰκείας χώρας ποσοῦ τινος ἀντιπροσωπεύοντος τὸ πληρωτέον τέλος, ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον νὰ ἐπικολλᾷ ἔνσημα ἴσης ἀξίας ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἢ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἐγγράφου ὅπερ ἐκδίδεται εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν δὲν ὑφίσταται ἔγγραφον, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ ἀποδείξεως. Εἰς περιπτώσεις καταχωρήσεως ἐγγραφῆς τινος εἰς προξενικὰ μητρώα γεννήσεων, θανάτων καὶ γάμων, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀντιστοίχου ἐγγραφῆς (ἐὰν ἐκδίδηται τοιοῦτον ἀντίγραφον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγγραφῆς), ἐπιπροσθέτως δὲ δέον νὰ εἰσπράττηται καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐνσήμων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸ τέλος ὑπὸ στοιχείου ἀρ. 44. Ἐὰν ἀντίγραφον τῆς ἐγγραφῆς δὲν λαμβάνηται κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταχωρήσεως τῆς ἐγγραφῆς, τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ ἀποδείξεως. Ἐνσημα δὲν θὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν μητρώων. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀκυρωθέντα ἔνσημα θὰ διαφυλάττωνται ἐν τοῖς ἀρχείοις.

13. Τὰ ἔνσημα δέον, ἄμα τῇ ἐπικολλήσει των, νὰ ἀκυρῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ διὰ τῆς πρὸς τοῦτο ἐιδικῆς σφραγίδος κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐμφάνισιν ὀλοκλήρου τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκεται τὸ Προξενικὸν Κατάστημα (ἢ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέρου μέρους τοῦ ὀνόματος τῆς χώρας ταύτης) ἐφ' ἐκάστου ἀκυρουμένου ἐνσήμου.

14. Ἐκαστος Προξενικός Λειτουργὸς δέον νὰ τηρῆ εἰς τὸ Προξενικὸν Κατάστημα Ταμεῖον Προξενικῶν Τελῶν τύπου ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστοῦ καὶ νὰ καταχωρίζῃ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ τέλη ἄμα τῇ εἰσπράξει των.

15. Ὁ Προξενικός Λειτουργὸς δέον νὰ ἀποστέλλῃ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνά τρίμηνον ἢ ἀνά συντομώτερα χρονικὰ διαστήματα, ὡς ἤθελεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν

καθορίσει, καταστάσεις τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν βάσει τῶν ἐγγραφῶν ἐν τῷ Ταμείῳ Προξενικῶν Τελῶν. Εἰς ταύτας δέον νὰ περιλαμβάνωνται καὶ αἱ παρόμοιαι καταστάσεις, αἱ ἐτοιμαζόμεναι καὶ ἀποστελλόμεναι ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου ἐξηρητημένης Προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον Προξενικὸν Λειτουργόν. Αἱ καταστάσεις αὗται δέον νὰ περιλαμβάνωσι καὶ λεπτομερείας τῶν τελῶν ἅτινα ἐχαρίσθησαν συμφώνως πρὸς τὰς προνοίας τοῦ Κανονισμοῦ 9 (2).

16. Κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν ἀκολουθῶν τελῶν ὡς ἀριθμοῦνται ἐν τῷ Πίνακι, οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ ἀκολουθῶσι τὰς κάτωθι ὁδηγίας :

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 1 (Στοιχεῖον 1 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

(α) Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἐγγράφου δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὸ Προξενεῖον καὶ νὰ φυλάττεται ἐπιμελῶς ἐν τῷ Μητρώφ Ἐγγράφων. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν δὲν καταβάλλονται τέλη.

(β) Ὁ διενεργῶν τὴν διαμαρτύρησιν δικαιούται νὰ λάβῃ ἐν πιστοποιημένον ἀντίγραφον ἄνευ ἐπιπροσθέτου ἐπιβαρύνσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δέον νὰ ἀναγράψῃ τὰς λέξεις «Πρῶτον ἀντίγραφον» πλησίον τῆς ὑπογραφῆς του. Τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τούτου καὶ οὐχὶ ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς διαμαρτυρήσεως.

(γ) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς συντάττει τὴν διαμαρτύρησιν τὸ τέλος τοῦ Στοιχείου ὑπ' ἀρ. 24 καθίσταται ὡσαύτως εἰσπρακτέον.

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 2 (Στοιχεῖον 9 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

(α) Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ ἐξουσιοδοτοῦνται δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων ὅπως ἀποδέχωνται διαβεβαιώσεις καὶ δηλώσεις ὡς ἰσοτίμους ὄρκων ἢ ἐνόρκων δηλώσεων εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ αἰτητῆς ἀρνεῖται νὰ ὀρκισθῇ, νοουμένου ὅτι δηλοῖ ὡς αἰτιολογικὸν τῆς τοιαύτης ἀρνήσεώς του εἴτε τὸ γεγονός ὅτι οὐδὲν θρησκευμα πρεσβεύει εἴτε τὸ ὅτι ὁ ὄρκος ἀντίκειται πρὸς τὰς θρησκευτικὰς του πεποιθήσεις.

(β) Ἄλλοδαποὶ δύνανται νὰ ὀρκίζονται κατὰ τὸν νενομισμένον ἐν τῇ πατρίδι των τρόπον.

(γ) Διὰ τὴν ἀποδοχὴν δηλώσεως, ἐνόρκου ἢ μὴ, ἀναφερομένης εἰς τὴν ἀπώλειαν διαβατηρίου οὐδὲν τέλος καταβάλλεται.

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 3 (Στοιχεῖον 11 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Τὰ ἔνσημα δέον νὰ ἐπικολλῶνται πλησίον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου.

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 4 (Στοιχεῖον 15 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Τὸ τέλος τοῦτο δὲν εἶναι εἰσπρακτέον εἰς περιπτώσεις δηλώσεων διὰ τὴν εἰσπραξιν μισθοῦ ἢ συντάξεως καταβαλλομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 5 (Στοιχεῖον 16 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ μὴ ἐκδίδωσι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἄνευ προσκομίσεως ἢ λήψεως ἱκανοποιητικῆς μαρτυρίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ αἰτητοῦ.

Ἐπισημ. Ὁδηγία ἀρ. 6 (Στοιχεῖον 23 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Ὅταν ἡ σφραγὶς ἐπιτίθεται ἐπὶ ἐγγράφου τινὸς τὸ ἔνσημον δέον ὡσαύτως νὰ ἐπικολλᾶται ἐπ' αὐτοῦ. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, τὸ ἔνσημον δέον νὰ ἐπικολλᾶται ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸ τέλος.

Ὁδηγία ἀρ. 7 (Στοιχείον 24 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Τὸ τέλος τοῦτο δὲν θὰ καταβάλληται διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγράφων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ στοιχείῳ 38 τῆς Πρώτης Στήλης ἢ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἔγγραφον εἶναι συνήθους τύπου. Εἰς περιπτώσεις ναυτιλιακῶν ἢ ἄλλων διαμαρτυρήσεων διὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἔντυπα, ἢ ἔκφρασις «τὸ σῶμα τῆς διαμαρτυρήσεως» ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸ μέρος τῆς διαμαρτυρήσεως τὸ ὁποῖον εἶναι χειρογραμμένον ἢ δακτυλογραφημένον. Ἐάν ὁ αἰτητῆς παραδώσῃ εἰς τὸν Προξενικὸν Λειτουργὸν εὐκρινὲς προσχέδιον περιλαμβάνον τὰ ὅσα οὗτος προτίθεται νὰ εἴπῃ, ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸν αἰτητὴν μὲ οἰονδήποτε τέλος διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλὰ ἐάν ὁ αἰτητῆς εἶναι ἀπρόθυμος ἢ ἀδυνατῇ νὰ συντάξῃ τὴν διαμαρτυρίαν καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Προξενικὸν Λειτουργὸν νὰ πράξῃ τοῦτο, τότε τὸ ἐν λόγῳ τέλος καθίσταται εἰσπρακτέον.

Ὁδηγία ἀρ. 8 (Στοιχείον 26 καὶ 27 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

(α) Οἱ Προξενικοὶ Λειτουργοὶ δέον νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς μεταφράσεις ἢ ἔλεγχον μεταφράσεων ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν δύνανται νὰ γίνωσιν ἄλλαι ἰκανοποιητικαὶ διευθετήσεις ἢ ἐκτὸς εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ἐξυπηρέτησις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία ἀναφορικῶς πρὸς τὴν λήψιν μαρτυρίας ἢ τὴν ἐπίδοσιν ἐνταλμάτων.

(β) «Ἐλεγχος» διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς σημαίνει τὸν ἔλεγχον τοῦ ὀρθοῦ μεταφράσεως μὴ γενομένης ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ. Συνεπῶς δὲν ὑφίσταται περίπτωσις ταυτοχρόνου ἐπιβολῆς τῶν τελῶν τῶν στοιχείων ὑπ' ἀριθμοὺς 26 καὶ 27 τῆς Πρώτης Στήλης.

Ὁδηγία ἀρ. 9 (Στοιχείον 28 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Δέον νὰ ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ προσώπων ἐξαιτουμένων τὴν σύνταξιν ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Λειτουργοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου ἢ ἄλλου τινὸς νομικοῦ ἐγγράφου ἐπὶ τῷ ὅτι οὔτε ἡ Κυβέρνησις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας οὔτε ὁ Προξενικὸς Λειτουργὸς εὐθύνεται καθ' οἰονδήποτε τρόπον διὰ τὸ περιεχόμενον ἢ τὸ κῦρος τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἔγγραφον συντάσσεται ἀποκλειστικῶς τῇ παρακλήσει καὶ εἰδικῇ ἐντολῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου.

Ὁδηγία ἀρ. 10 (Στοιχείον 38 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

Τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἔκδοσιν θεβαιώσεων ἀναφερομένων εἰς ἰθαγένειαν κ.λ.π., ἀπαιτουμένων διὰ σκοποὺς παραχωρήσεως διευκολύνσεων ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ὁδηγία ἀρ. 11 (Στοιχείον 39 ἐν τῇ Πρώτῃ Στήλῃ).

(α) Δὲν ἀπαιτεῖται πρόσθετος θεώρησις διὰ πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν ἅτινα ταξιδεύουσιν ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων των.

(β) Τὸ τέλος τοῦτο καθίσταται εἰσπρακτέον ὅταν χορηγῶνται θεωρήσεις ἐπὶ ἐντύπων ἐνὸρκου δηλώσεως ἢ ἄλλων ἐγγράφων κατεχομένων ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἀντὶ διαβατηρίου.

(γ) Δὲν εἰσπράττεται τέλος ἐπὶ τῇ χορηγήσει θεωρήσεως εἰς ἀνεγνωρισμένους δημοσιογράφους καὶ συγγραφεῖς περιωπῆς, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγγραφῆς ἀρθρῶν ἢ βιβλίων περὶ τῆς χώρας ταύτης. Οἱ τοιοῦτοι αἰτηταὶ δέον νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἀναμφισβητήτου ἐκτιμῆσεως μεταξὺ τῶν φιλολογικῶν κύκλων τῆς χώρας των ἢ νὰ συνεργάζωνται μὲ ἐγκρίτους ἐφημερίδας ἢ σοβαρὰ περιοδικὰ.